

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή προ των Φώτων – Μάρκ. 1, 1-18. (4/1/2015)

Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού

Την πρώτη Κυριακή του χρόνου, αγαπητοί μου αδελφοί, η Εκκλησία μας μάς εισάγει στο πνεύμα της μεγάλης Δεσποτικής εορτής των Θεοφανίων, προβάλλοντας τον οικήτορα της ερήμου, τον κήρυκα της μετανοίας, τον Πρόδρομο του Θεανθρώπου Λυτρωτού, Ιωάννη τον Βαπτιστή. Η περικοπή που ακούσαμε σήμερα συνιστά τον πρόλογο του κατά Μάρκον Ευαγγελίου, όπου ο Ευαγγελιστής αναφέρεται στο γεγονός ότι τα όσα θα διηγηθεί στη συνέχεια, δεν είναι τυχαίος ανθρώπινος λόγος, δεν είναι μια συνηθισμένη ιστορία, αλλά είναι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, η χαρμόσυνη αγγελία της σωτηρίας, αυτό που περίμεναν ν' ακούσουν οι γενεές. Η αναφορά του Μάρκου στο Ευαγγέλιο, δηλ. στον Λόγο του Θεού, που προσφέρεται και διδάσκεται ανελλιπώς στη ζωή της Εκκλησίας, μάς δίδει την αφορμή να επαναπροσδιορίζουμε μέσα μας την έννοια του Ευαγγελίου, για να εκτιμήσουμε και πάλι την αξία του Θείου Λόγου, που είναι ο Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες.

Ο κόσμος μας σήμερα είναι κορεσμένος από τον λόγο· λόγο πολιτικό, δημοσιογραφικό, επιστημονικό, ανθρώπινο και κοσμικό. Τις περισσότερες φορές, ο λόγος αυτός προκαλεί δυσφορία και εκπέμπει αποφορά. Διεγείρει τη σκέψη ή την αποκοιμίζει. Εξεγείρει τα ένστικτα, προκαλεί, θωπεύει, ενθουσιάζει πρόσκαιρα ή απογοητεύει. Πάντα, όμως, εξυπηρετεί μια σκοπιμότητα· να χειραγωγήσει τον ακροατή, να ελέγξει τη σκέψη του και να τον καθυποτάξει στην λογική του εκφραστή του, που, συνήθως, είναι ιδιοτελής και καιροσκοπική. Γι' αυτό και ο κοσμικός λόγος, αν και πληθωρικός, αφήνει ανικανοποίητο τον άνθρωπο, ο οποίος, όμως την ίδια στιγμή, αρνείται να ακούσει και να αφουγκραστεί έναν άλλο Λόγο που είναι συνεπής, σταθερός, δίκαιος, ειρηνικός, αλλά και ελεγκτικός, αγαπητικός και ανεκτικός, ευεργετικός και σωτήριος. Και αυτός ο Λόγος είναι ο Χριστός, προσφερόμενος μέσα από το Ευαγγέλιό Του σε κάθε διψασμένη ψυχή, που κουράστηκε από τα ανθρώπινα λογοπαίγνια και αναζητεί την Θεϊκή αλήθεια· είναι η χαρμόσυνη αγγελία, το μήνυμα της εν Χριστώ σωτηρίας, που μάς καλεί να ακολουθήσουμε το υπόδειγμα του βίου που Εκείνος μάς άφησε.

Από αυτόν τον λόγο του Θεού, όπως διδάσκεται μέσα στην Εκκλησία, έχει ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος, όσο έχει ανάγκη και από το καθημερινό του ψωμί, προκειμένου να ζήσει, όχι ως σάρκα μόνο, αλλά κυρίως ως πνεύμα. «Ο λόγος του Θεού είναι τόσο αναγκαίος για την πνευματική ζωή του ανθρώπου όσο είναι και το ψωμί για την σωματική του συντήρηση. «Ἄρτω μεν σῶμα τρέφεται,

λόγω δε Θεΐω ψυχή στηρίζεται», διδάσκει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Ο άρτος *ο εκ του ουρανού καταβάς*, είναι τόσο αναγκαίος όσο και ο *άρτος ο επιούσιος*, μάλλον δε, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο Θεΐος Λόγος είναι αναγκαιότερος από την υλική τροφή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ιησούς Χριστός ποτέ δε μακάρισε τους χορτάτους, αλλ' αντίθετα, τους εταλάνισε: *ουαί υμίν οι εμπειπλησμένοι*, είπε. Μακάρισε, όμως, τους πεινασμένους και είπε *μακάριοι οι πεινώντες* και μακάρισε εκείνους που ακούνε τον λόγο του Θεού: *μακάριοι οι ακούντες τον λόγο του Θεού*, χαρά σ' εκείνους που έχουν την ευκαιρία να ακούνε, μα και θέλουν να ακούσουν. Γιατί πάντα μένει σαν ένα αναπάντητο ερώτημα. Πόσοι ακούνε; Πόσοι πεινάνε και διψάνε για να ακούσουν λόγο Θεού; Δεν είναι χωρίς σημασία εκείνο που ακούμε να λέει ο Ιησούς Χριστός στα ιερά Ευαγγέλια, όταν τελειώνει κάποια διδαχή του: *ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω*¹.

Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι ο μεγαλύτερος θησαυρός της ζωής μας· η απάντηση στα ερωτήματά μας· η διέξοδος στ' αδιέξοδα μας· η λύση των προβλημάτων μας. Άραγε, έχουμε αντιληφθεί αυτή την αλήθεια ή αντιμετωπίζουμε το Ευαγγέλιο ως ένα κοινό βιβλίο σαν όλα τα άλλα που στολίζουν τη βιβλιοθήκη μας; Νιώσαμε ότι αγγιζοντάς το αγγίζουμε τον Ίδιο τον Χριστό που αποκαλύπτεται διαρκώς μέσα στις σελίδες του; Κάναμε το Ευαγγέλιο καθημερινή ανάγκη της ζωής μας ή περιοριστήκαμε στην επιδερμική προσέγγισή του, μέσα στο πλαίσιο της λειτουργικής μας ζωής; Διδάξαμε στα παιδιά μας την σπουδαιότητά του, τους μιλήσαμε για τον πλούτο που κρύβει μέσα του, αφιερώσαμε, έστω λίγα λεπτά, για να τα κάνουμε να το αγαπήσουν, όπως αγαπούν και προσκολλώνται σε άλλα κοσμικά, ανούσια και επισφαλή αναγνώσματα; Τρέξαμε στις ενοριακές συνάξεις μελέτης της Αγίας Γραφής, για να διδαχθούμε, από υπεύθυνα χείλη, τις ζωτικές, για την ψυχή μας, αλήθειες του; Μάθαμε να κάνουμε τρόπο ζωής το άγιο περιεχόμενό του;

Αδελφοί μου, ένα νέο έτος ανατέλλει εμπρός μας. Είναι σαν μια νέα ζωή να γεννιέται στον κόσμο. Ας δούμε αυτή τη συγκυρία ως μια ευκαιρία για την προσωπική μας εν Χριστώ αναγέννηση, όπου το γάλα, το ψωμί και το νερό της πνευματικής μας ζωής θα γίνει ο Λόγος του Θεού, το Ευαγγέλιό Του! ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ Διονύσιος (+), Μητροπολίτης Σερβίων & Κοζάνης, «Θεολογία», Τόμος 82, Απρίλιος – Ιούνιος 2011, σελ. 32